

Anteckningar från förvaltarträffen 2023 i Uppsala - Gruppdiskussionen om våtmarksfrågor (2023-09-08)

Överlag löper arbetet på med restaurering av våtmarker, men flera tog upp att det är en flaskhals att prövningarna av vattenverksamhet kan ta lång tid, lite olika på olika länsstyrelser (man lämnar normalt ärendena till handläggare på annan LST för att undvika risken för jäv). Vissa länsstyrelser använder sig i högre grad av undantaget, kort sagt att om en åtgärd uppenbarligen inte riskerar att påverka enskilda eller allmänna intressen negativt. Bidragen som NV fördelar från 1:3-anslaget får inte användas till att finansiera personal som utför myndighetsuppgifter som prövning, utan LST och NV behöver lyfta behovet av ytterligare finansiering på LST ramanslag i de kanaler vi har för dialog med RK/regeringen för att denna flaskhals i arbetet ska kunna minskas. I vissa fall är även kapaciteten i form av kunnig personal och entreprenörer flaskhalsar. En annan svårighet som togs upp var att mycket medel nu finns för restaureringar men för lite finns för skötsel. Det blir svårt att motivera att göra restaureringar där det senare blir ett skötselbehov (som man misstänker att man inte kommer ha råd med).

NV tog upp att vi framöver kan behöva analysera åtgärdsförslag i högre grad även utifrån i vilken grad de gynnar utpekade arter i skyddade områden, inte bara naturtyper (detta finns redan, men det vanligaste är att projekten utgår ifrån naturtyper och åtgärds typer, exv igenläggning av diken). T.ex. är käppkrokmossa (*Hamatocaulis vernicosus*) en Natura 2000-art och det kan tänkas behövas riktade åtgärder för att gynna denna, t.ex. om dess livsmiljöer i skyddade områden eller i ÅGP-rikkärr utanför i södra eller mellersta Sverige börjat växa igen eller markavvattnats. Även platt spretmossa är ett exempel på art vi kan behöva överväga riktade åtgärder för (sumpskogar i mellersta östra Sverige mest). NV tog upp frågan om geografisk spridning av våtmarksbidragen. Vissa län har mer av det arter och naturtyper som prioriteras högt, hur ser länen på det? De flesta tyckte att det är bra med prioriteringar men ville ändå att viss hänsyn gjordes så att alla får några åtgärder beviljade. Det skapar samhörighet och bygger upp erfarenheter. Många län har egna underlag över åtgärdsbehov som man gärna vill använda i motiveringen av vilka åtgärder som är mest prioriterade. Vi enades slutligen om att det vore bra med möten i höst, innan nästa ansökningsomgång, där varje LST får presentera kort (10 minuter?) vad man vill satsa på för våtmarksprojekt 2024, kanske tre regionala möten totalt, så kan man inspireras av varandra och komma med synpunkter på prioriteringarna. NV bjuder in till det. Utifrån budgetindikationerna från regeringen bedömer NV att arbetet kan fortsätta ungefär som nu eller eventuellt öka i omfattning 2024, vi får återkomma om det.